

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, declarat de inculpatul

Solovei Alexandru XXXX, născut la XXXX, originar din
XXX și domiciliat în mun. XXX str. XXXX ap. XX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 01.02.2013 pînă la 21.01.2016;

Instanța de apel de la 01.03.2016 pînă la 03.11.2016;

Instanța de recurs de la 07.02.2017 pînă la 04.04.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016, Solovei Alexandru a fost condamnat:

- în baza art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsă definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, lui Solovei Alexandru s-a stabilit pedeapsa definitivă 2 ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către ÎMGFL nr. 19, către Solovei Alexandru cu privire la repararea prejudiciului în mărime de 79 125, 62 lei s-a admis în principiu, lăsând-o spre examinare în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, prima instanță a reținut că, Solovei Alexandru exercitând în mod arbitrar un drept presupus, prin încălcarea ordinii stabilite, acționând în rezultatul înțelegerii prealabile cu alte persoane nestabilite, distribuind din timp rolurile între ei, ducând în eroare șoferul Cotoman Veaceslav, care presta servicii cu escavatorul de model „FB 100,2”, cu n/î OR C 198, la 01.09.2011, în perioada de timp de la orele 16.30 până la orele 18.00, a organizat demolarea gardului din beton a teritoriului destinat acumulării deșeurilor menajere, situat pe str. XXX, mun. XXX, care este un loc public, aflat în gestiunea organelor de administrare publică locală ÎMGFL nr. 19, în aceleași condiții organizând și demontarea porții din fier și evacuarea a 12 tomberoane pentru acumularea deșeurilor, ce aparțin întreprinderii „Auto salubritate”, transportându-le într-o direcție

necunoscută, prin ce a cauzat ÎMGFL nr. 19 o daună în proporții mari, în sumă totală de 97 000 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Solovei Alexandru, prin participație complexă cu alte persoane nestabilite, a săvârșit infracțiunea de samavolnicie, adică exercitarea unul drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor publice, după semnele calificative, însoțită de nimicirea bunurilor, adică infracțiunea prevăzută de art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Tot el, la 02.09.2011, în jurul orei 09:00, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, a parcat automobilele de model „Subaru Outback”, cu n/î C UU 900 și „Opel Cadet” cu n/î CH W 760 pe str. XXXX, mun. XXX, îngrijind intrarea pe teritoriul destinat cumulării deșeurilor menajere, creând obstacole pentru autospecialele întreprinderii „Auto salubritate”, prin ce a stopat activitatea acesteia și pentru lucrătorii organelor de administrare publică locală, care au venit la fața locului, pentru efectuarea lucrărilor de reparație a gardului demolat la 01.09.2011 și reinstalarea tomberoanelor pentru gunoi.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Solovei Alexandru a săvârșit infracțiunea de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Alexei Croitor în numele inculpatului, a atacat cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat. Apelantul a menționat că, inculpatul a fost condamnat pentru demolarea gardului de beton a gunoiștii. Gunoiștea a fost construită de către locatarii blocului XXXX de pe str. XXX, mun. XXX. Din motive necercetate de instanța de fond ÎMGFL nr.19 în mod samavolnic și-a atribuit statut de proprietar (gestionar) al gunoiștii și a gardului.

Fără a proba dreptul de proprietate, procurorul i-a atribuit ÎMGFL nr.19 statut de parte vătămată, în baza unei cereri tipizate de înaintare a acțiunii civile în procesul penal.

Gardul demolat nu constituie un bun licit, recuperarea valorii căruia nu poate fi revendicată de către partea vătămată. Conform art. 8 alin. 1, 2 lit. d) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar în urma creării și dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege. Conform art. 206 alin. (2) Cod civil, obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil și să fie determinat sau determinabil cel puțin în specia sa.

Conform răspunsurilor autorităților locale la cererile inculpatului, anexate la dosar, lucrările de reamenajare a terenului pentru containere de acumulare a deșeurilor menajere, pot fi executate în baza unei schițe de proiect coordonate. O astfel schiță de proiect, coordonată cu Pretura sect. Râșcani și IMGFL nr. 19 există și a fost prezentată procurorului.

În baza sentinței de condamnare instanța a pus declarațiile martorilor, care n-au indicat asupra inculpatului, unii au vorbit doar despre faptul precum ar fi auzit că

lumea discută că ar fi fost inculpatul. Nimeni n-a indicat nici la persoane concrete care ar răspândi această informație.

Inculpatul nu poate fi tras la răspundere pentru parcarea automobilului în curtea casei de locuit. Nu sunt administrate probe care ar dovedi intenția infracțională a inculpatului. Nu pot servi ca probă, declarațiile colaboratorilor de poliție, care s-au adresat în adresa inculpatului în limba de stat, deoarece fiind vorbitor de limba rusă, nu o posedă. Prin aceasta s-ar încălca prevederile art. 16 alin. (2) Cod de procedură penală

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost admis, dar din alte motive apelul avocatului A. Croitoru declarat în numele inculpatului Solovei Alexandru, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A înceta procesul penal față de Solovei Alexandru care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal și a-l libera de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Solovei Alexandru exercitând în mod arbitrar un drept presupus, prin încălcarea ordinii stabilite, acționând în rezultatul înțelegerii prealabile cu alte persoane nestabilite, distribuind din timp rolurile între ei, ducând în eroare șoferul Cotoman Veaceslav, care presta servicii cu escavatorul de model „FB 2”, cu n/î OR C 198, la 01.09.2011, în perioada de timp de la orele 16.30, până la orele 18.00, a organizat demolarea gardului din beton a teritoriului destinat acumulării deșeurilor menajere, situat pe str. XXX, mun. XXX, care este un loc public, aflat în gestiunea organelor de administrare publică locală ÎMGFL nr. 19, în aceleași condiții organizând și demontarea porții din fier și evacuarea a 12 tomberoane pentru acumularea deșeurilor, ce aparțin întreprinderii „Auto salubritate”, transportându-le într-o direcție necunoscută, prin ce a cauzat ÎMGFL nr. 19 o daună în proporții mari, în sumă totală de 97 000 lei.

Prin acțiunile sale Solovei Alexandru, prin participație complexă cu alte persoane nestabilite, a săvârșit infracțiunea de samavolnicie, adică exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor publice, după semnele calificative, însoțită de nimicirea bunurilor, adică infracțiunea prevăzută de art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Tot el, Solovei Alexandru la 02.09.2011, aproximativ în jurul orei 09:00, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, a parcat automobilele de model „Subaru Outback”, cu n/î C UU 900 și „Opel Cadet” cu n/î CH W 760 pe str. XXX, mun. XXX, îngrădind intrarea pe teritoriul destinat cumulării deșeurilor menajere, creând obstacole pentru autospecialele întreprinderii „Autosalubritate”, prin ce a stopat activitatea acesteia și pentru lucrătorii organelor de administrare publică locală, care au venit la fața locului, pentru efectuarea lucrărilor de reparație a gardului demolat la 01.09.2011 și reinstalarea tomberoanelor pentru gunoi.

Astfel, prin acțiunile sale Solovei Alexandru a săvârșit infracțiunea de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Declarațiile inculpatului în cadrul procesului penal nu numai că nu se coroborează cu faptele și împrejurările dovedite prin alte mijloace de probă, dar sunt combătute prin: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Glavațchi Ion, declarațiile martorilor Donțu Ion, Alexandru Bajura, Pîslari Ghoerghe, Anecheenco Stepan, Groza Ludmila, Cotoman Veaceslav, Belfi Galina, Ceban Angela, precum și:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 01.09.2011, potrivit căruia lângă blocul locativ de pe str. M. Costin 18/2 este gunoiște care este îngrădită cu un gard de beton. La momentul cercetării la fața locului gardul este deteriorat iar lângă gardul deteriorat se află un tractor de culoare orange cu n/î ORC 198;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 02.09.2011, potrivit căruia în automobilul de model Mitsubishi, n/î C KU 083 care este parcat pe teritoriul auto salubrității sunt 11 bucăți de tomberoane pentru gunoi;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 02.09.2011, potrivit căruia în fața gunoiștii de pe str. XXXX sunt parcate 2 automobile, care blochează intrarea în gunoiște. Un automobil de model Opel Kadet, n/î C HW 760 și Subaru, n/î C UU 900;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 06 septembrie 2011, potrivit căruia a fost cercetat tractorul cu n/î ORC 198;

- confirmarea eliberată de ÎM Regia Auto salubritate, în care este menționat faptul că, la 01.09.2011, în momentul sosirii autospecialei pentru evacuarea deșeurilor menajere, accesul către terenul pentru stocarea deșeurilor menajere era blocat de către o unitate de transport. Acest fapt a reprezentat drept motiv de ne salubritate a terenului respectiv (f.d. 79, Vol.2);

- copia deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11 din 05.12.2000 potrivit căreia întreprinderea municipal de gestionare a fondului locativ este responsabilă de ordinea sanitară, salubritatea teritoriului atribuit întreprinderii și anume a terenurilor pentru containerele de acumulare a deșeurilor (f.d.83-84, Vol.2);

- Hotărârea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 potrivit căreia s-a obligat Pretura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău să strămute locul de acumulare a deșeurilor menajere (gunoiștea) din str. M. Costin 18/1 în scopul amenajării lotului în cauză în teren de agrement pentru copii, conform documentației de proiect (f d. 87-89, Vol. 2). Prezenta hotărârea a fost menținută și prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 iulie 2013 (f. d. 91-93, Vol. 2).

Probele relevate și analizate sânt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu Codul de procedură penală. Fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, potrivit art. 101 și 414 alin. (2) Cod de procedură penală.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului.

Versiunea inculpatului și susținută de avocat precum că nu a organizat demolarea gardului din beton a teritoriului destinat acumulării deșeurilor menajere instanța de apel a apreciat critic, nefiind susținută de probatoriu scris anexat cauzei.

Astfel, poziția inculpatului este combătută prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Glavațchi Ion care a declarat că la momentul opunerii demolării, inculpatul s-a apropiat și i-a spus să nu se amestece.

Argumentul avocatului precum că la momentul cînd s-a început demolarea gardului inculpatul Solovei era acasă este combătut prin declarațiile martorilor Groza Ludmila și Cotoman Veaceslav.

Martorul Groza Ludmila a declarat că, a văzut pe fereastră momentul cînd tractorul a început demolarea, iar Solovei Alexandru care este vecin cu aceasta îi arăta din mâini șoferului modul cum trebuie să demoleze și ce trebuie să demoleze. Martorul Cotoman Veaceslav a declarat că au solicitat demolarea 2 băieți care s-au apropiat de el, iar Solovei Alexandru, era în automobil.

Mai mult ca atât, martorii Groza Ludmila, Ceban Angela, Belîi Galina au declarat că, era un conflict între locatori cu privire la demolarea gunoiștea, iar inițiatorii demolării erau Solovei Alexandru și soția acestuia.

Avocatul Alexei Croitor a solicitat ca declarațiile martorului Groza Ludmila să fie apreciate critic deoarece este în conflict cu inculpatul.

Contrar susținerii avocatului, instanța de apel nu a avut temei de a aprecia critic declarațiile martorului Groza Ludmila deoarece acestea au fost constante pe tot parcursul procesului penal, nu sunt unice, ele coroborându-se și declarațiile martorilor Ceban Angela, Belîi Galina și care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Solovei Alexandru în săvârșirea infracțiunii încriminate.

Avocatul apelant a solicitat adoptarea soluției de achitare făcînd referire la Hotărîrea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 potrivit căreia s-a obligat Pretura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău să strămute locul de acumulare a deșeurilor menajere (gunoiștea) din str. XXXX în scopul amenajării lotului în cauză în teren de agrement pentru copii, conform documentației de proiect.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, într-adevăr potrivit Hotărîrii Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, s-a obligat Pretura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău să strămute locul de acumulare a deșeurilor menajere (gunoiștea) din str. M. Costin 18/1 în scopul amenajării lotului în cauză în teren de agrement pentru copii, conform documentației de proiect. Prezenta hotărîre a fost menținută și prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 iulie 2013.

Însă, hotărârile la care a făcut trimitere apelantul în vederea adoptării soluției de achitare în privința inculpatului Solovei Alexandru au fost emise după comiterea faptei, aceasta avînd loc la 01.09.2011, iar Curtea de Apel a emis hotărîrea la 06 decembrie 2012 și prin hotărîrea respectivă s-a obligat Pretura să demoleze gunoiștea și nu inculpatul, Solovei Alexandru.

Avocatul apelant a invocat faptul că, nu au fost administrate probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului Solovei Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor martorului Alexandru Bajura, pe data de 02 septembrie 2011, intrarea în gunoiște era blocată de 2 mașini una dintre care aparține și anume acesta a luat automobilul.

Declarațiile martorului Alexandru Bajura au fost confirmate și de către martorii Groza Ludmila, Belîi Galina, Ceban Angela.

Martorul Donțu Ion a declarat că a doua mașină este automobilul său și l-a lăsat în perioada respectivă unui vecin a lui Solovei Alexandru la care a lucrat, iar Solovei Alexandru venea des în ospeție la acesta.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Solovei Alexandru sfidînd ordinea publică a parcat automobilele în fața punctului de acumulare a deșeurilor pentru a nu

permite instalarea tomberoanelor de gunoi și aruncarea gunoiului de către locatari în punctul de acumulare a deșeurilor care la acel moment era stabilit în locul respectiv.

Mai mult ca atât, prin confirmarea nr.01- 8/3802 din 21.10.2013, întreprinderea Municipală Regia „Auto salubritate ” a confirmat faptul că la 01.09.2011 în momentul sosirii autospecialei pentru evacuarea deșeurilor menajere, accesul către terenul pentru stocarea deșeurilor menajeră era blocat de către o unitate de transport, fapt ce a dus la ne salubritatea terenului în ziua dată.

Motiv pentru care, instanța de apel va respinge solicitările avocatului în vederea achitării inculpatului Solovei Alexandru ori vina lui a fost dovedită și acțiunile corecte au fost încadrate.

Totodată instanța de apel a reținut cu privire la răspunderea penală a inculpatului Solovei Alexandru în baza art. 352 alin. (2) lit. e), 287 alin. (1) Cod penal, se consideră inadmisibilă aplicarea pedepsei, dat fiind că a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală prevăzut la articolul 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Inculpatul Solovei Alexandru se liberează de răspundere penală deoarece de la data săvârșirii infracțiunii, 01.09.2011, până la ziua pronunțării prezentei decizii 03.11.2016 au expirat mai mult de 5 ani.

Prin urmare, s-a constatat că, în cauză a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a inculpatului Solovei Alexandru în baza art. 352 alin. (2) lit. e), 287 alin. (1) Cod penal și respectiv se impune soluția de încetare a procesului penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Solovei Alexandru, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar la 02.01.2017 și la 21.03.2017, care se vor judeca ca unul singur, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor. Totodată, se invocă aceleași argumente invocate în instanța de apel (pct. 3). De asemenea, acesta invocă că, nici procurorul, nici instanța nu a definitivat care drept presupus, exercitat de inculpat constituie componenta de infracțiune prevăzută la art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal. Nu s-a stabilit care acte i-ar fi trebuit inculpatului, sau oricărei alte persoane pentru a demola gunoiștii neautorizate. Iar, conform răspunsurilor autorităților locale la cererile inculpatului, anexate la dosar, lucrările de reamenajare a terenului pentru containere de acumulare de deșeurilor menajere, pot fi executate în baza unei schițe de proiect coordonat. O astfel de schiță de proiect, coordonată cu Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău și ÎMGFL nr. 19, există și a fost prezentată procurorului. Inculpatul nu poate fi tras la răspundere pentru parcare automobilului în curtea casei de locuit. Nu sunt administrate probe care ar dovedi intenția infracțională a inculpatului. Nu pot servi ca probă, declarațiile colaboratorilor de poliție, care s-au adresat la inculpat în limba de stat, iar acesta fiind vorbitor de limbă rusă. În opinia inculpatului s-a încălcat art. 16 alin. (2) Cod de procedură penală, conformă căruia inculpatului are dreptul pe tot parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată la un interpret, ori aceasta constituie temei pentru nulitatea actelor procedurale.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de inculpatul Solovei Alexandru, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelului declarat. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și

hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și această hotărîre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod procedură penală instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decît de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

În recursul ordinar inculpatul face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, adică instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpatului.

Colegiul penal lărgit menționează că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Așadar, referindu-se la argumentele invocate în recurs în sensul prevederilor de la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs constată că, recurentul nu a motivat recursul declarat prin prisma erorii stipulate la norma vizată, expunîndu-se în mare parte doar pe modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate, instanța de recurs conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor administrate în prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a apreciat separat fiecare probă administrată pe această cauză penală potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece instanța de apel verificînd legalitatea cercetării probelor de către prima instanță, a constatat că

acestea au fost apreciate corect și obiectiv, iar concluziile primei instanțe făcute în urma aprecierii probelor instanța de apel le-a însușit în totalitate, ca fiind legale și întemeiate, din care motiv nu a dat o nouă apreciere probelor administrate.

Tot aici, Colegiul penal lărgit reamintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpat.

Instanța de apel, examinând apelul apărătorului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, sunt dovedite.

Totodată, potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel și prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, astfel, lipsind temeiul de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii judecătorești.

Colegiul penal reține că instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Solovei Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și art. 352 alin. (2) lit. e) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, instanța de recurs o apreciază justă, care reiese din materialul probator administrat de instanțele de fond, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate Glavațchi Ion, declarațiile martorilor Donțu Ion, Alexandru Bajura, Pîslari Ghoerghe, Anecheenco Stepan, Groza Ludmila, Cotoman Veaceslav, Belii Galina, Ceban Angela, precum și:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 01.09.2011, potrivit căruia lângă blocul locativ de pe str. XXX este gunoiște care este îngrădită cu un gard de beton. La momentul cercetării la fața locului gardul este deteriorat, iar lângă gardul deteriorat se află un tractor de culoare orange cu n-î ORC 198;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 02.09.2011, potrivit căruia în automobilul de model Mitsubishi, n/î C KU 083 care este parcat pe teritoriul auto salubrității sunt 11 bucăți de tomberoane pentru gunoi;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul-foto din 02.09.2011, potrivit căruia în fața gunoiștii de pe str. Miron Costin, 18/1 sunt parcate 2 automobile, care blochează intrarea în gunoiște. Un automobil de model Opel Kadet, n/î C HW 760 și Subaru, n/î C UU 900;

- confirmarea eliberată de ÎM Regia Auto salubritate, în care este menționat faptul că la data de 01.09.2011, în momentul sosirii autospecialei pentru evacuarea deșeurilor menajere, accesul către terenul pentru stocarea deșeurilor menajere era blocat de către o unitate de transport. Acest fapt a reprezentat drept motiv de ne salubritate a terenului respectiv (f.d.79, Vol.2);

- copia deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11 din 5.12.2000 potrivit căreia întreprinderea municipal de gestionare a fondului locativ este responsabilă de ordinea sanitară, salubritatea teritoriului atribuit întreprinderii și anume a terenurilor pentru containerele de acumulare a deșeurilor (f.d.83-84, Vol.2);

- Hotărârea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 potrivit căreia s-a obligat Pretura sectorului Rîșcani, mun. Chișinău să strămute locul de acumulare a deșeurilor menajere (gunoiștea) din str. M. Costin 18/1 în scopul amenajării lotului în cauză în teren de agreement pentru copii, conform documentației de proiect (f. d.87-89, Vol.2). Prezenta hotărârea a fost menținută și prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 iulie 2013 (f.d. 91-93, Vol.2).

Astfel, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, în mod corect au reținut că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate și au reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă care, pe deplin confirmă existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective.

Argumentele avocatului, precum că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost recunoscut vinovat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, cert dovedesc vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerând neîntemeiate argumentele avocatului, precum că inculpatul nu se face vinovat de cele incriminate.

Referitor la motivul invocat de recurent privind încălcarea dreptului la interpret pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, Colegiul penal lărgit menționează că, pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță și instanța de apel inculpatul a fost asigurat de interpret, or acest motiv la fel este inadmisibil.

Cît privește criticile recurentului privind dezacordul cu decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, constată că instanța de apel la judecarea apelului declarat de apărător, a respectat prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal.

În acest context, Colegiul penal, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, invocate în decizia sa, în confirmarea vinovăției inculpatului.

În privința argumentului invocat privind neexpunerea asupra tuturor temeiurilor invocate în apel, atragem atenția la practica CEDO (cazul Ruiz Torija vs. Spain din

09.12.1994), unde Curtea menționează că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit concluzionează, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise în art. 414- 417 Cod de procedură penală și, avînd în vedere ca argumentele recursului se combat prin cele expuse mai sus, se impune soluția de a-l respinge ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul *Solovei Alexandru XXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în propria cauză, cu menținerea hotărîrei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **02 mai 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu